

траеше йоще. Съставихъ са скришни съюзи, за защита на американската свобода. Борбата, която останъ глуха въ 1771 г. са поднови на 1772 год. когато английското правителство са рѣши да утвърдатъ изпълнянето на своитѣ закони въ колониитѣ. То нареди въ тѣхъ разни чиновници, зависящи единственно отъ короната.

Франклинъ не стоеше безъ работа въ продължение на този кризисъ. Подиръ сѣщественото си намѣсване въ работата на тимбритѣ, той бѣше избранъ за агентинъ на Массачусетъ, на Нью-Джерси, и на Георгия. Той употреби всички мѣрки за примиренето на Великобритания съ Америка, като посветяваше на едната нейнитѣ интереси, а на втората правдинитѣ ѝ. Франклинъ желаше да уварди цѣлостта на британскитѣ владѣния, но той бѣше твърдѣ проницателенъ, за да не забѣлѣжи, колко бѣше мѣчно. Съ далегледния си здравъ смисълъ, той рано забѣлѣжи всичката важностъ и обширностъ на станѣлото разногласие. Той предвиждаше даже че туй разногласие ще заведе двѣтѣ страни къмъ неминуемо споречкване, че споречкването ще произведе силна война, а войната ще извика продължителни жертви, йоще че постоянството въ тѣзи жертви, мѣчни даже за народъ който са е скопчилъ силно младийтъ американски народъ трѣба да са проникне отъ чувство на патриотизмъ и отъ преданностъ, които могатъ да го насърдчатъ; най-послѣ че за да му са вдѣхнатъ тѣзи чувства трѣба да са употребятъ всички средства за примиряване и да са убѣди съвършенно че не сѣществува други изворъ, освѣнь побѣдата.